

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
„НАУЧНА ЗАСНОВАНOST ВОЈНЕ СТРАТЕГИЈЕ У ФУНКЦИЈИ МЕНЕѢМЕНТА“,
кандидат мр сц Ото Икер

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовано комисију
Одлука Наставно-научног већа бр. 544 од 06.04.2015. године
2. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:
  1. Проф. др Марко Андрејић, ужа научна област: Логистика одбране, 11.06.2009. године, Војна Академија, Универзитет одбране, у својству **председника комисије**,
  2. Доц. др Срђан Новаковић, ужа научна област: Општи менаџмент, 19.11.2013. године, Факултет за примењени менаџмент, економију и финансије, у Београду, Универзитет Привредна академија у Новом Саду, у својству **ментора**,
  3. Проф. др Југослав Радуловић, ванредни професор, ужа научна област Пројект менаџмент, 19.12.2013. године, Факултет за примењени менаџмент, економију и финансије, у Београду, Универзитет Привредна академија у Новом Саду, у својству **члана комисије**,
  4. Проф. др Обрад Чабаркапа, ванредни професор, ужа научна област: Пројект менаџмент, 02.06.2014. године, Факултет за примењени менаџмент, економију и финансије, у Београду, Универзитет Привредна академија у Новом Саду, у својству **члана комисије**,
  5. Проф. др Миодраг Брзаковић, ванредни професор, ужа научна област: Општи менаџмент, 02.12.2014. године, Факултет за примењени менаџмент, економију и финансије, у Београду, Универзитет Привредна академија у Новом Саду, у својству **члана комисије**.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме:
Ото Јанко Икер
2. Датум рођења, општина, Република:
21.10.1960. год., Бољевци, Земун, Србија
3. Датум одбране, место и назив мастер тезе
02.03.2000. године, Факултет одбране и заштите Београд, Универзитет у Београду, магистарска теза под називом „Однос политике и војске у делу Николе Макијавелија“.
4. Научна област из које је стечено академско звање мастера
Магистар наука одбране, безбедности и заштите

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

„НАУЧНА ЗАСНОВАНOST ВОЈНЕ СТРАТЕГИЈЕ У ФУНКЦИЈИ МЕНАЏМЕНТА“,

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација садржи укупно 239 страна, нормалног проредa. Библиографија је дата на 16 страна (од 224 до 239), са укупно 414 библиографским јединицама домаћих и страних аутора, научно-стручних радова објављених у часописима и публикацијама. Списак литературе чине и 3 интернет извора. Коришћени библиографски извори указују на бројност и различитост информација и извора сазнања.

Докторска дисертација састоји се из пет поглавља.

1. УВОД, на 15 страна, (2 - 16)
2. НАУЧНО ОДРЕЂЕЊЕ ВОЈНЕ СТРАТЕГИЈЕ, на 34 стране, (18 - 51)
3. ФУНКЦИЈА СТРАТЕГИЈСКОГ МЕНАЏМЕНТА, на 87 страна, (53 - 139)
4. НАУЧНА ЗАСНОВАНOST ВОЈНЕ СТРАТЕГИЈЕ У ФУНКЦИЈИ МЕНАЏМЕНТА, на 74 стране, (141 - 214)
5. ЗАКЉУЧАК, на 9 страна, (215 - 135)

Докторска дисертација има укупно 31 слику, чиме је елаборација ове сложене проблематике знатно обогачена.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

У поступку вредновања докторске дисертације, уочава се да је дисертација конципирана тако да има три теоретска дела, чиме је остварена целина научно-истраживачког дела и методолошки потврђена релевантност научног приступа истраживању. Рад садржи увод и четири поглавља заједно са закључком. Поглавља су редоследно и садржајно правилно дефинисана.

Наслов рада је јасно формулисан и разумљив, прецизно описује предмет истраживања и у потпуности указује на садржај рада.

У *првом-уводном делу* дефинисан је проблем, предмет, циљеви, хипотезе, научна и друштвена оправданост истраживања.

Методолошки приступ у анализи истраживачког проблема базиран је на логичкој повезаности предметних целина војне стратегије са функцијама стратегијског менаџмента, као и научним одређењем војне стратегије кроз конституенсе науке и тиме везом са менаџментом као вештином и науком.

Проблем истраживања докторске дисертације представљен је истраживањем релевантних емпиријских и теоријских релација које се везују за војну стратегију и њена практична и научна својства. Она је као војна појава пренета у пословну стварност предузећа и његову функцију управљања у условима тржишне неизвесности. У новом амбијенту она је развијена и реализује се као пословна стратегија, што се огледа кроз функције стратегијског менаџмента као дисциплине менаџмента. Научне основе војне стратегије остварују се кроз конституенсе науке а тиме и веза са менаџментом као вештином и науком и менаџментом као функцијом, процесом и односом.

Предмет истраживања представља научно одређење војне стратегије као појаве, процеса и односа, повезаног са функцијом стратегијског менаџмента. Елементи научне заснованости војне стратегије проверавају се и верификују кроз конституенсе науке чиме се научна заснованост војне стратегије остварује у функцији вештине и науке менаџмента.

Такав приступ концептуализацији истраживачког пројекта једнако је значајан за теорију и праксу војне делатности, као и стратегијског и општег менаџмента.

Циљ истраживања проистекао је из анализе дефинисаног проблема, при чему је кандидат одредио гранични оквир садржаја војне делатности у коме практичне норме, исказане кроз ставове војне стратегије имају начну заснованост утврђену применом проверене методологије и адекватних критеријума кроз конституенсе науке. Тежиште истраживања се остварује утврђивањем повезаности војне стратегије као системске појаве са функцијом стратегијског менаџмента у циљу утврђивања њене научне заснованости у функцији вештине и науке менаџмента као системске појаве функције, процеса и односа.

Истраживање у докторској дисертацији доприноси државним органима и војним институцијама да на научној основи формулишу и имплементирају војну стратегију, а пословним субјектима сигурну функцију менаџмента са разумевањем стратегије адекватно научно заснованим ставовима војне стратегије у ратно - тржишном окружењу.

Општа хипотеза од које се у дисертацији пошло истиче да *Научним одређењем основних обележја војне стратегије и знањима о функцији стратегијског менаџмента, проверавањем кроз конституенсе науке утврђује се научна дијалектичка заснованост војне стратегије и одређује њена функција у менаџменту као вештини и науци а менаџмент сагледава као систем појава, функција, процеса и односа.*

Посебне хипотезе допуњују основну хипотезу и односе се на следеће претпоставке:

- Научно одређење војне стратегије као друштвене појаве достиже се одређењем њене дијалектике, којом се она дефинише као систем појава, разрађује као процес и примењује као однос.
- Функција стратегијског менаџмента остварује се пословном стратегијом и спроводи као стратегијски процес у остваривању циљева предузећа у променљивом и динамичном пословном окружењу. Тиме се пословне стратегије, стратегијски процес и функција стратегијског менаџмента доводе у везу са војном стратегијом.
- Уз уважавање посебности војне стратегије и менаџмента, конституенси науке предмет, теорија, метод и језик, одређују научну заснованост војне стратегије. Она је тада у функцији вештине и науке менаџмента и у исто време менаџмента као функције, процеса и односа.

У другом поглављу приказано је семантичко одређење појма војна стратегија као праксе и теорије. Такође, дата су начела и захтеви научног одређења војне стратегије и тиме је одређена њена друштвена пракса и теорија, као и научна пракса и теорија. Спроведена је семантичка анализа појма „војна стратегија“ и његово семантичко одређење или значење знака и симбола „војна стратегија“. Такође, извршено је закључивање о семантичком значењу појма „војна стратегија“.

Идентификована је војна стратегија као инваријантна појава те су приказане стратегијска стварност државе и стратегије државе. Одређена је појава – објект војна стратегија као варијантна појава, тако да је тиме завршен процес идентификовања војне стратегије као појаве. У дијалектичком погледу на материјалну стварност идентификована је војна стратегија као материјални објекат. Приказана су исходишта војне стратегије и на тај начин је војна стратегија идентификована као процес. Приказан је лингвистички, научни и дијалектички приступ војној стратегији као „релацији“, „односу“ и „вези“ у коме је војна стратегија идентификована као однос. Такође, одређен је логички модел елемената и структуре система војне стратегије, у коме и њен однос са стратегијом одбране чиме је војна стратегија у том погледу на адекватан начин идентификована као однос.

У трећем поглављу указано је на значај стратегијске анализе у светлу опште друштвених и пословних изазова новог миленијума. Приказан је стратегијски менаџмент као и општа начела стратегијске анализе, анализе општег, конкурентског и интерног окружења. Представљена је могућност предвиђања будућности кроз опште теоријске ставове о предвиђању, планирању и стратегијском планирању. Одређени су појам, особине и значај

предвиђања, утврђен је економски хоризонт предвиђања, као и планске претпоставке предвиђања. Представљен је процес дефинисање мисије и стратегијских циљева, почев од стратегијске визије, одређења и садржине мисије организације, сврхе мисије, креирања мисије, управљања мисијом и њеним редизајнирањем. Такође, изнесени су ставови општим и стратегијским циљевима и представљена улога и значај стратегијских циљева у конкретизацији мисије организације. Процес дефинисања и избора стратегије представљен је од пословне политике, менаџмент одређења стратегије, као и значаја, улоге и врста стратегија. Формулисање стратегије предузећа представљено је кроз приступ формулисању стратегије, аналитички оквир за избор стратегије као и сам избор стратегије предузећа. Везано за систем стратегија предузећа приказане су стратегије пословних јединица и стратегије пословних функција или функционалне стратегије предузећа. Након процеса дефинисања и избора, у логичном наставку приказан је процес примене стратегије. Одређени су значај и елементи процеса примене као и неопходност стварања организационе структуре за примену стратегије. Истакнута је потреба за успостављање адекватне пословне културе ради успеха имплементацији стратегије. Представљена је операционализација дугорочних циљева и алокација ресурса као кључних елемената за оживотворење стратегије. У том погледу истакнута је потреба координације и вођења, као и потреба контроле процеса примене стратегије. Такође у овом поглављу приказан је однос контроле и ревизије стратегије и истакнута улога и значај управљања променама.

У четвртом поглављу указано је на значај научне заснованости војне стратегије за функцију менаџмента. Посебно је указано на значај конституенаса науке кроз које се утврђује и верификује научна заснованост војне стратегије и у исто време преко њих остварује веза са вештином и науком менаџмента. Он се ради успостављања везе са структуром и елементима војне стратегије сагледава као системска појава, функција, процес и однос. У истраживању су представљени општи ставови о војној стратегији као предмету сазнавања и предмету мишљења. Њена научна заснованост преиспитивана је кроз конституенсе науке, приказан је предмет војне стратегије и истакнута његова специфика у односу на предмет војне науке, ратне вештине и стратегије као научне дисциплине са проблематизованим подударанима, разликама и проблемима. Приказана је теорија војне стратегије, њена научна основа са теоријским извориштем у ратној вештини и утемељењем у теорији научне дисциплине стратегије. Представљен је метод војне стратегије са његовом општом научном и војно научном основом и у односу на њих предочена преклапања и разлике. У утврђивању научне заснованости војне стратегије приказан је језик војне стратегије, његова општа научна основа и језик ратне вештине и са њима преклапања и разлике. У овом поглављу приказан је менаџмент као вештина и наука, почев од лингвистичких значења речи као основе предмета менаџмента а тиме и научног приступа категоријама менаџмента до менаџмента као вештине, теорије и науке. Такође, менаџмент је представљен као менаџмент функција управљања и приказана су подручја функција менаџмента. Менаџмент је приказан кроз функцију и фазе управљања као процес. Даље кроз приступ менаџменту као „релацији“, „односу“ и „вези“, и логички модел односа елемената предузећа и структуре менаџмента, као и односа управљања предузећем и менаџмента, менаџмент је приказан као однос.

У закључку су сумирани доприноси овог научног рада, препоруке и импликације за даља истраживања.

Увидом у целокупан садржај докторске дисертације и детаљном анализом, може се уочити озбиљност и одговорност кандидата у обради сложене, актуелне и мултидисциплинарне теме, и у обради поглавља која су складно уконпонована у научно истраживачки рад.

Посебну вредност имају теоријска истраживања семантичког значења појма војна стратегија чија широка филозофска рефлексивност прожима цели рад и служи као подлога мишљењу и научном знању о војној и пословној стратегији. Научна заснованост војне стратегије са те стране је утврђивана и верификована кроз конституенсе науке и недвосмислено се уклапа и везује за науку менаџмента и њену дисциплину стратегијски менаџмент. На тај начин се њена

научна заснованост поставља у формацију функцијом опредељених вештина и знања менаџмента.

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Кандидат, на основу спроведених истраживања констатује да је стратегија и војна стратегија у општем смислу широко распрострањена, уклапа се и прожима и спаја у међузависни однос многе сфере друштвеног живота. Такође да је структурно системски нераздвојно повезана и део је државне организације, организационе структуре и функције. Део је државне власти, као и државне управе и институција. Она је друштвену делатност, део војне делатности и означава делање војностратегијског система највиших државних органа и војске који имају општи друштвени значај. Кандидат током истраживања одређује појам војне стратегије и његово ментално, предметно, језичко, практично, друштвено значење и комуникабилну вредност. Такође истиче да је војна стратегија сложена друштвена појава у систему државе и одражава процес и односе. У том контексту она се концептуализује и реализује као процес, кроз који систем у односу са окружењем треба да доспе до будућег жељеног стања. Приказом процесног модела М. Шмита, кандидат идентификује војну стратегију као процес који се оставарује кроз седам међузависних фаза а затим спроводи идентификацију војне стратегије као однос кроз семантичка проверавања, логички модел елемената и структуре система војне стратегије и анализом односа стратегије одбране и војне стратегије.

Кандидат одређује стратегијски менаџмент као човекову потребу за управљањем најсложенијим процесима и односима у којима је стратегија начин остваривања циљева, пут и средство решавања најсложенијих проблема и тврди да је она томе адекватно примерена. У истраживању одређује појам стратегијског менаџмента, утврђује његову функцију у предузећу и приказује стратегијски процес у шест фаза. На тим чињеницама заснива став да се функција стратегијског менаџмента остварује са пословном стратегијом и спроводи као стратегијски процес у остваривању циљева предузећа у променљивом и динамичном пословном окружењу. Тако да се на тај начин пословне стратегије, стратегијски процес и функција стратегијског менаџмента доводе у везу са војном стратегијом и њеним научним одређењем као системском појавом, идентификованом као процес и примењиваном као однос. На тај начин кандидат утврђује да њено научно одређење доприноси функционисању стратегијског менаџмента.

У докторској дисертацији истраживањем се утврђује научна заснованост војне стратегије, као њено неоспорно квалитативно својство, условљено управо њеном друштвеном општошћу и системом у коме се формулише и примењује. Тако да у тим условима њена природа и сврха имају општу друштвену, државну и војну функцију, а тиме и општи значај. Кандидат констатује да је управљање друштвом, државом, безбедношћу, одбраном и војском један од најсложенијих послова, задатака и активности највиших политичких и државних органа власти (управљања), од чијих одлука и државних стратегија зависи судбина свих. Кандидатова опредељеност за проверу знања о војној стратегији ради научног заснивања и утемељења на конституенсима науке истиче потребу специфицирања посебности у односу на остала знања ратне вештине, војних наука и друштвених наука у целини, са којима је она нераскидиво повезана. У том погледу она представља начин војностратегијског мишљења што је веза са осталим стратегијским мишљењима у другим сферама човекове делатности.

Кандидат у свом раду износи ставове да менаџмент као функција управљања представља вештину и науку која се гради на искуствима, теорији и научним истраживањима чему доприноси и научна заснованост војне стратегије; менаџмент јесте функција сваког пословног система у којој научна заснованост војне стратегије доприноси њеној ефикасности и ефикасности; менаџмент јесте континуирана активност или процес, коме научна заснованост војне стратегије на адекватан начин доприноси његовој стабилности и поузданости. Такође кроз системски приступ предузећу кандидат утврђује да се менаџмент може разматрати као системска појава, чему доприноси и стечена знања о војној стратегији као појави, функцији, процесу и односу који је опредељен самом сврхом пословне стратегије.

У закључивању предочава да је двоструки утицај научног одређења и научне заснованости војне стратегије укупно у функцији менаџмента још више изражен. Његово значење у том погледу одражава сложеност и форму којом се може управљати на јединственим принципима сазнатим и опредељеним стратегијом.

У докторској дисертацији предочено је да у вишем степену слагања општих научних знања војне стратегије и општих научних знања менаџмента у системском приступу појавама са дијалектичким (критичким и развојним) погледом на предметну стварност запажа се још већа коинциденција појава, њихова повезаност и међузависност (сврхе и средства) као практичне и научне корелације менаџмента и војне стратегије. Тиме се недвосмислено утврђује утицај научног одређења и научне заснованости војне стратегије на функцију стратегијског менаџмента а тиме и у функцији менаџмента као науке и вештине. Из тих разлога, уважавајући посебности војне стратегије и менаџмента, конституенци науке; предмет, теорију, метод и језик, одређују научну заснованост војне стратегије, чиме научна знања доприносе функционисању менаџмента и тиме се налазе у функцији вештине и науке менаџмента и у исто време менаџмента као функције, процеса и односа.

Научни допринос докторске дисертације огледа се у дескрипцији и експликацији услова, узрока и последица утицаја науке на војну стратегију и менаџмент.

Друштвени допринос ове студије огледа се у чињеници што омогућава државним и војним институцијама да на поузданим научним основама формулишу и примењују војну стратегију; пословним субјектима, поуздану делатност менаџмента на адекватно заснованим научним ставовима војне стратегије а менаџерима боље разумевање менаџмент стратегија и променљивог (ратно - тржишно) пословног окружења.

Кандидат је, такође отварајући многа теоријска питања указао на могуће правце даљег истраживања ове две сложене друштвене и научне области.

VII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

У докторској дисертацији, кандидат је јасно и прегледно приказао добијене резултате истраживања, а након тога су резултати истраживања анализирани разумљиво, изведени су закључци и дате су препоруке.

У изради ове дисертације коришћена је одговарајућа литература, критички је проучавана и разматрана, у циљу изналажења постављене проблематике.

Оно што је битно истаћи са методолошког становишта јесте да се кандидат доследно придржавао свог почетног и основног идејног концепта у самом приступном пројектовању докторског рада. Резултати теоријских истраживања спроведени у дисертацији приказани су у складу са савременим методолошким приступима за приказивање резултата.

Поред тога у теоријском делу рада, кандидат је примењивао одговарајуће и функционалне методе што је омогућило да дође до релевантне грађе и сазнања за обраду насловљене теме. Ту пре свега мислимо на индуктивни и дедуктивни метод, као основни логички метод који је у току истраживања омогућио да кандидат изведе одређене закључке о предмету истраживања.

Резултати добијени истраживањем у дисертацији приказани су, анализирани и компарирани са резултатима истраживања других домаћих и страних институција. Тумачење резултата извршено је поступком верификације којим је у потпуности потврђена хипотеза истраживања. Она указује да *научим одређењем основних обележја војне стратегије и знањима о функцији стратегијског менаџмента, проверавањем кроз конституенсе науке утврђује се научна дијалектичка заснованост војне стратегије и одређује њена функција у менаџменту као вештини и науци а менаџмент сагледава као систем појава, функција, процеса и односа.*

VIII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме

Дисертација је у потпуности написана у сагласности са планом датим у извештају о оцени подобности теме и кандидата за израду докторске дисертације.

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе

Дисертација садржи све битне елементе, предмет, проблем, циљ, анализу истраживања и детаљан приказ резултата добијених у овој дисертацији. Списак референци садржи релевантне радове и сведочи да кандидат одлично познаје област истраживања. Дисертација је прегледна и добро организована.

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци

Оригиналан допринос дисертације науци огледа се у следећем:

1. Оригиналноост ове студије огледа се у филозофском, гносеолошком и епистемиолошком приступу, сагледавању, описивању и објашњавању сложених друштвених појава чија мултидисциплинарна емпиријска и теоријска својства осликавају предметну стварност војне стратегије, вештине и науке менаџмента.
2. Посебан допринос огледа се у истраживању појава у две научне области, и то ратној вештини и менаџменту. Везе научних знања успостављају се у научној дисциплини стратегије и стратегијског менаџмента у којима се успоставља однос појава војне стратегије и пословне стратегије. Утврђивањем и верификацијом знања војне стратегије кроз конституенсе науке остварује се релација са науком менаџмента што се сматра доприносом научне заснованости војне стратегије у функцији менаџмента. Из тих разлога се и научни допринос сагледава у две научне области:
  - у менаџменту; као повезивање и утемељење војностратегичких знања у дисциплини стратегијског менаџмента,
  - адекватно филозофских основа науке концептуализација и материјализација конституенаса науке менаџмента,
  - методолошки образац проверавања научне заснованости пословних стратегија кроз конституенсе науке менаџмента,
  - у ратној вештини; дескрипција и експликација проучаваног феномена војне стратегије,
  - научно заснованој експланацији на нивоу објашњења повезаности науке и војне стратегије (утврђивању постојања и сложености веза, смера уочених веза и интензитета тих веза),
  - преименовања стратегије научне дисциплине ратне вештине у војну стратегију (заједно са војном оператиком и војном тактиком),
  - методолошком развоју процедуре организације и реализације истраживања, која се заснива на савременим методама и процедурама научног утемељења ставова специфичне области друштвене и државне активности као што је војна стратегија.

Резултати теоријских истраживања верификовани у докторској дисертацији, представљају резултат рада који презентује научни допринос у области војне стратегије и менаџмента.

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања

Нису уочени значајнији недостаци.

IX ПРЕДЛОГ:

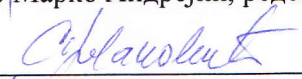
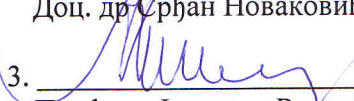
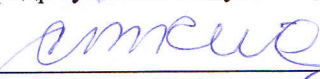
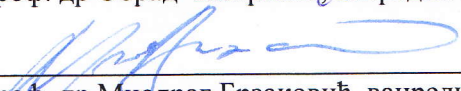
На основу укупне оцене докторске дисертације, комисија предлаже:

Комисија предлаже да се докторска дисертација прихвати а кандидату одобри јавна одбрана.

Комисија потврђује да је обрађена тематика у овој докторској дисертацији комплетна, целовита и изузетно значајна за сагледавање проблема научне заснованости војне стратегије у функцији менаџмента. Из тих разлога и сам значај теоријских разматрања са изведеним закључцима и препорукама, има посебан квалитет и представља основу за даља теоријска и емиријска истраживања у општем и стратегијском менаџменту, стратегији и ратној вештини. Посебно позитивна оцена даје се у погледу иновативности и актуелности одабраног предмета истраживања, оригиналности излагања, повезивања и закључивања као и систематизованом и релевантном одабиру класичне и савремене литературе. Кроз докторску дисертацију уочава се зрелост кандидата. Она се огледа у научним радовима и дугогодишњем искуству на командним дужностима у војној организацији, искуству у области стратегије у високом војном школству, специјалистичким и последипломским студијама, командноштабном и генералштабном усавршавању у Школи националне одбране као и у искуству у високошколском образовању у области менаџмента у наутичком туризму и поморству, те руковођењу пословним системом у области обуке помораца, што представља основу за сагледавање целокупне обрађене проблематике.

Комисија за оцену докторске дисертације кандидата **Ота Икера**, под насловом „**НАУЧНА ЗАСНОВАНOST ВОЈНЕ СТРАТЕГИЈЕ У ФУНКЦИЈИ МЕНАЏМЕНТА**“, сматра да овај рад задовољава све битне захтеве који се постављају за докторску дисертацију. Оцењујући да је ова докторска дисертација у свему урађена према одобреној пријави, да је оригинално и самостално научно дело, Комисија потврђује да су се стекли услови за њену јавну одбрану.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1.
Проф. др Марко Андрејић, редовни професор
2.
Доц. др Срђан Новаковић, доцент
3.
Проф. др Југослав Радуловић, редовни професор
4.
Проф. др Обрад Чабаркача, ванредни професор
5.
Проф. др Миодраг Брзаковић, ванредни професор